

عنوان مقاله:

تبیین سازوکارهای قابلیت ها و پیامدهای چابکی سازمانی در آموزش عالی کشاورزی ایران

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش مدیریت آموزش کشاورزی، دوره 10، شماره 47 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

سهیلا یورجاوید - دانشجوی دکتری آموزش کشاورزی دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی خوزستان.

بهمن خسروی پور - استاد ترویج و آموزش کشاورزی دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی خوزستان.

امیرحسین علی بیگی - دانشیار ترویج و آموزش کشاورزی، دانشگاه رازی.

خلاصه مقاله:

این تحقیق علی-ارتباطی با هدف کلی تبیین سازوکارهای قابلیت ها و پیامدهای چابکی سازمانی در آموزش عالی کشاورزی ایران انجام شد. جامعه آماری این تحقیق را همه ی اعضای هیئت علمی دانشگاه های کشاورزی و منابع طبیعی دولتی کشور (خوزستان، گرگان و ساری) تشکیل دادند (N=305). حجم نمونه با استفاده از جدول نمونه گیری بارتلت و همکاران، 130 نفر تعیین شد و برای نمونه گیری از روش تصادفی طبقه ای (بنا بر دانشگاه محل خدمت اعضای هیئت علمی) استفاده شد. بنا بر یافته ها، دانشگاه ها و موسسه های آموزش عالی کشاورزی ایران در حد متوسطی از قابلیت های چابکی برخوردارند. یافته های تحلیل مسیر با استفاده از نرم افزار AMOS23، نشان دادند که متغیر پیش برنده های چابکی ($p, 67/0 = \beta = 000/0$)، بیشترین تاثیر را بر ارتقای قابلیت های چابکی دانشگاه داشته اند. پس از آن نیز به ترتیب، متغیرهایی چون بازدارنده های چابکی ($p, 63/0 = \beta = 000/0$) و آسان کننده های چابکی ($p, 40/0 = \beta = 000/0$)، بیشترین تاثیر را بر ارتقای قابلیت های چابکی دانشگاه می گذارند. در نهایت چابکی دانشگاه ها و موسسه های آموزش عالی کشاورزی ایران، پیامدهای زیادی برای ذینفعان آن ها به دنبال خواهد داشت ($p, 65/0 = \beta = 000/0$). از این رو، توجه به تعیین کننده های چابکی یاد شده برای دست یابی به توانایی کسب اطلاعات لازم برای تصمیم گیری مدیران در موسسه های آموزش عالی کشاورزی ضروری است.

کلمات کلیدی:

چابکی سازمانی، دانشگاه چابک، الگوی چابکی دانشگاهی، آموزش عالی کشاورزی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1027466>

